

Spørgsmål og Svar

Bismillahir Rahmanir Raheem

Spørgsmål:

Salam aleikum

Jeg vil gerne spørge om 2 ting, og jeg ville være meget taknemmelig, hvis I kunne uddybe besvarelsen. Man mener for det første at Khilafah vil vende tilbage igen, **insha Allah**. Hvis det er tilfældet, hvorfor forbereder vi os så ikke til den, ved at forøge vores Iman?

Svar:

Wa aleikum Salam

Denne mentalitet er ikke korrekt.

For det første: når Islam fastlægger en metode for opnåelse af et bestemt formål, så er vi pålagt at overholde den. Når kaldet (Azan) lyder til Salat ul-Dhuhr, kan vi så sige: 'Lad os styrke vores Iman' så tiden til Salat ul-'Asr bliver nået og vi dermed har mistet Salat ul-Dhuhr? Det kan man ikke gøre, fordi en pligt er en pligt, og metoden til at fuldføre den, skal overholdes, uden at man vælger fra eller til. Metoden til pligtens fuldførelse er afgørende for dens fuldførelse og de kan ikke adskilles. Hvis vi mener, at vi bør søge efter at forøge vores Iman på den måde den nævnes i Qur'aen, som værende et synonym for Taqwa (at være bevidst om Allah ﷻ under udførelsen af ens handlinger), så er det anderledes. Vi kan igen ikke adskille de to; vi kan ikke håbe på at opbygge vores Taqwa på en meningsfuld måde, uden at overholde Allahs ﷻ påbud. Så selve arbejdet for Khilafahs genetablering, er en forpligtelse, og arbejdet for dens oprettelse er af afgørende vigtighed, og dette afspejles i det faktum, at dens eksistens muliggør implementeringen af adskillige pligter, der forsømmes som et resultat af dens fravær. Vi forbereder os derfor til den, ved at arbejde for den; ja, Allah ﷻ er den Eneste, som kan give os Sin Sejr fra den nuværende situation men vi skal arbejde for at gøre hvad vi kan indenfor de handlinger Han ﷻ har nedfældet, via eksemplet fra Sit elskede Sendebud, Muhammed ﷺ.

Jeg har inkluderet et kort kapitel fra bogen 'Khilafah', af Hizb-ut-Tahrir, som fremlægger beviser for pligten om såvel arbejdet for Khilafahs genetablering, som en kort diskussion baseret på den fejlagtige holdning, at muslimer bør isolere sig fra arbejdet for dens genetablering. Citat start:-

Khilafah

Khilafah er den generelle ledelse over alle muslimerne i hele verden, hvis ansvar er at implementere Islams love og bære det islamiske Budskab til hele verden. Den er også kendt som Imamah, så Imamah og Khilafah er synonyme for det samme. Det er denne form Ahkam Shar'iyah (de islamiske love og regler) fastlægger som den islamiske stat. Mange Ahadith Sahihah er blevet berettet, som bruger disse to termer, med samme betydning. Ikke et af disse to ord havde en anderledes betydning i forhold til det andet, i nogen som helst shariamæssig tekst, dvs. Qur'anen og Sunnah; der er de primære lovtekster. Men det er dog ikke bindende at holde fast i dem, det er derimod betydningen man skal overholde.

At udpege en Khalifah er obligatorisk over alle muslimer verden over. Udførelsen af sådan en pligt, ligesom udførelsen af enhver anden pligt som Allah ﷻ har pålagt muslimerne er forpligtende hvorom der ikke tillades nogen modvilje eller tilbageholdenhed. Og at forsømme udførelsen af denne pligt, er en af de største synder, som fortjener Allahs ﷻ voldsomme straf. Beviset for pligten om at udpege en Khalifah over alle muslimer, forstås udfra Sunnah, og Sahabahs ﷺ Ijma'a. Hvad angår Sunnah, blev det berettet: Nafi' sagde: "Ibn 'Umar fortalte mig: Jeg hørte Allahs Sendebud ﷺ sige:

((مَنْ خَلَعَ يَدًا مِنْ طَاعَةٍ لِقَى اللَّهَ يَوْمَ الْقِيَامَةِ لَا حُجَّةَ لَهُ وَمَنْ مَاتَ وَ لَيْسَ فِي عُنُقِهِ بَيْعَةٌ مَاتَ مِيتَةً جَاهِلِيَّةً))

'Den der fjerner sin hånd fra lydighed til Allah, vil møde Ham på Opstandelsesdagen uden et bevis, og den der dør uden en Bai'ah (løfte eller troskab) på sin nakke, han dør en Jahiliyyah (uvidenhed) død.' [Sahih Muslim, i Kitab al-Imarah]

Profeten ﷺ gjorde det forpligtende over enhver muslim, at have en Bai'ah på sin nakke, og beskrev den som dør uden en Bai'ah på sin nakke, at han dør en Jahiliyyah-død. Denne Bai'ah kan ikke være til andre end en Khalifah, og Profeten ﷺ gjorde det forpligtende over enhver muslim, at have en Bai'ah til en khalifah på sin nakke. Men han ﷺ gjorde det ikke forpligtende over enhver muslim, at give Bai'ah til en khalifah. Pligten ligger i eksistensen af en Bai'ah, på enhver egnet muslims nakke, dvs. en Khalifahs eksistens, som følgelig fortjener en Bai'ah, på enhver muslims nakke. Så det er eksistensen af en Khalifah som placerer en Bai'ah på enhver muslims nakke, om end muslimen gav Bai'ah til ham personligt eller ej.

Derfor er denne Hadith fra Profeten ﷺ et bevis på at udpegelsen af en Khalifah er en forpligtelse, og ikke et bevis på at det at give Bai'ah er en forpligtelse. Dette er fordi Profeten ﷺ irettesatte muslimen, som ikke har en Bai'ah på sin nakke indtil han dør, og ikke den som ikke gav bai'ah. Hisham bin 'Urwa rapporterede fra Abu Saleh, fra Abu Hurairah ﷺ, at Profeten ﷺ sagde:

((سَيَلِيكُم بَعْدِي وُلَاةٌ ، فَيَلِيكُم الْبِرَّ بِيَرِّهِ وَالْفَاجِرُ بِفُجُورِهِ ، فَاسْمَعُوا لَهُمْ وَأَطِيعُوا فِي كُلِّ مَا وَافَقَ الْحَقَّ ، وَصَلُّوا وَرَاعَهُمْ ، فَإِنْ أَحْسِنُوا فَلَكُمْ وَلَهُمْ ، وَإِنْ أَسَاءُوا فَلَكُمْ وَعَلَيْهِمْ))

"Ledere vil varetage jeres affærer efter mig, hvor den gudfrygtige vil lede jer med sin gudfrygtighed, og den 'ulydige' med sin 'ulydighed', så lyt til dem og adlyd dem i alt det der stemmer overens med sandheden. Bed bagved dem. Hvis de handler korrekt får I belønning, og hvis de handler forkert, så tæller det for jer, og imod dem." [Kanz al-'Ummal, Hadith nr. 14.846]

Muslim berettede via al-A'araj, via Abu Hurairah ﷺ, at Profeten ﷺ sagde:

((إِنَّمَا الْإِمَامُ جُنَّةٌ يُقَاتِلُ مِنْ وَرَائِهِ وَيَتَّقَى بِهِ))

"Imamen er sandelig et skjold, folk kæmper bag, og beskytter sig ved." [Sahih Muslim, i Kitab al-Imarah]

Muslim rapporterede via Abu Hazim ﷺ der sagde: "Jeg sad med Abu Hurairah i fem år, og jeg hørte ham tale om Profetens ﷺ udtalelse:

((كَانَتْ بَنُو إِسْرَائِيلَ تَسُوسُهُمُ الْأَنْبِيَاءُ كُلَّمَا هَلَكَ نَبِيٌّ خَلَفَهُ نَبِيٌّ وَإِنَّهُ لَا نَبِيَّ بَعْدِي وَسَتَكُونُ خُلَفَاءُ تَكْثُرُ قَالُوا فَمَا تَأْمُرُنَا قَالَ فُوا بِيَعَةِ الْأَوَّلِ قَالُوا فَوَاللَّهِ سَأَلْنَاهُمْ حَقَّهُمْ وَإِنَّا لَنَسْتَرَاهُمْ))

"Profeterne plejede at styre Bani Israeel; når en Profet døde, blev han efterfulgt af en anden, men der vil ikke komme flere Profeter efter mig. Der vil være Khulafa'a og de vil være mange. De sagde: 'Hvad beordrer du os så til?' Han ﷺ sagde: "Opfyld Bai'ah til dem, den ene efterfulgt af den anden, og giv dem hvad de har krav på. Fordi Allah vil sandelig udspørge dem angående det, Han betroede dem med." [Sahih Muslim, i Kitab al-Imarah]

Ibn 'Abbas berettede, at Profeten ﷺ sagde:

((مَنْ كَرِهَ مِنْ أَمِيرِهِ شَيْئًا فَلْيَصْبِرْ عَلَيْهِ فَإِنَّهُ لَيْسَ أَحَدٌ مِنَ النَّاسِ خَرَجَ مِنَ السُّلْطَانِ شَبْرًا فَمَاتَ عَلَيْهِ إِلَّا مَاتَ مِيتَةً جَاهِلِيَّةً))

”Hvis noget ser noget hos sin Ameer han afskyr, skal han være tålmodig. Fordi den der adskiller sig fra Sultanen (Islams autoritet) med så meget som en håndsbredde, og dør i den tilstand, vil dø en Jahiliyyah død.” [Sahih Muslim, i Kitab al-Imarah]

Så Profeten ﷺ informerer os i disse Ahadith, at ledere vil varetage muslimernes affærer, og disse Ahadith inkluderer beskrivelsen af en Khalifah som et skjold, dvs. et værn. Så beskrivelsen af Imamen som et skjold er informativ om selve fordelingen ved imamens tilstedeværelse, altså er det et påbud om at handle, fordi hvis informationen, som Allah ﷻ og Profeten ﷺ leverer, indeholdt irettesættelse, så er det et forbud, og hvis den indeholdt lovprisning, så er det et påbud. Hvis den beordrede handling er nødvendig for at implementere en shariamæssig Hukm (islamisk lov) eller hvis en Hukm Shar’i negligeres på grund af dens forsømmelse, så er ordren absolut.

Ydermere beordrede Profeten ﷺ Muslimerne til at adlyde denne Khalifah, og bekæmpe dem som disputerer hans autoritet som Khalifah, hvilket indikerer en ordre om at udpege en Khalifah, og beskytte hans Khalifah ved at kæmpe imod enhver, som disputerer med ham. Muslim reporterede, at Profeten ﷺ sagde:

((وَمَنْ بَايَعَ إِمَامًا فَأَعْطَاهُ صَفَقَةً يَدِهِ وَتَمَرَةً قَلْبِهِ فَلْيُطِيعْهُ إِنَّ اسْتَطَاعَ فَإِنْ جَاءَ آخِرُ يُنَارِعُهُ فَاضْرِبُوا عُنُقَ الْآخِرِ))

”Den der gav lydighedslofte til en Imam med et helhjertet håndtryk skal adlyde ham, så længe han kan, og hvis en anden kommer for at disputere med ham, så slå den mands nakke (dvs. dræb ham, hvis han ikke afstår).” [Sahih Muslim, i Kitab al-Imarah]

Ordren om at adlyde Imamen, er derfor en ordre om at udpege ham, og ordren om at bekæmpe dem, som disputerer med ham, er derfor et bevis på, at denne ordre er absolut, for at opretholde tilstedeværelsen af én Khalifah.

Hvad angår Sahabahs Ijma’a (enighed), var de enige om, at det var nødvendigt at udpege en efterfølger eller Khalifah til Profeten ﷺ efter hans død, og de var enige om, at udpege en efterfølger til Abu Bakr, til ’Umar, og til ’Uthman - ؓ - efter deres død.

Sahabahs ؓ enighed om at udpege en Khalifah, viste sig kategorisk, da de udsatte begravelsen af Profeten ﷺ efter hans død, mens de var optaget af at udpege en efterfølger til ham, trods det faktum at begravelsen af den døde er Fard, og at det er Haram for dem, der har påtaget sig at forberede til hans begravelse, at påtage sig noget andet, indtil de fuldfører begravelsen.

Sahabah ؓ var forpligtet til at påtage sig forberedelse af Profetens ﷺ begravelse, men nogle af dem påtog sig i stedet opgaven at udpege en Khalifah, frem for at udføre begravelsen, men de andre var tavse overfor det, og deltog i at udsætte begravelsen i to nætter, trods deres evne til at afvise udsættelsen, og deres evne til at begrave Profeten ﷺ. Så dette var en Ijma’a om at påtage sig udpegelsen af en Khalifah, frem for at begrave den døde. Dette kunne ikke være legitimt, medmindre udpegelsen af en Khalifah er mere obligatorisk end begravelsen af de døde.

Sahabah ؓ var altid enige om at det var en forpligtelse at udpege en Khalifah. Skønt de var uenige om hvem der skulle udpeges som Khalifah, var de aldrig uenige om udpegelsen af en Khalifah, hverken da Profeten ﷺ døde, eller da nogle af de retskafne Khulafa’a døde. Altså er Ijma’a al-Sahabah ؓ et klart og tydeligt bevis på at udpegelsen af en Khalifah er obligatorisk.

Etableringen af Islam og implementeringen af den islamiske Shari’ah i alle livets aspekter, er forpligtende for enhver muslim gennem absolut bevisførelse. Forpligtelsen kan ikke gennemføres, medmindre der findes en regent, som har autoriteten. Det juridiske princip lyder:

- مَا لَا يُتَمُّ الْوَجِبُ إِلَّا بِهِ فَهُوَ وَاجِبٌ -

Hvad en forpligtelse er afhængig af, for at blive gennemført, er også en forpligtelse.

[Et juridisk princip, som bruges indenfor Mandubaat (det opfordrede) og Mubahaat (det tilladte)]

Udpegelsen af en Khalifah er derfor også forpligtende ud fra dette juridiske princip.

Ydermere beordrede Allah ﷻ Sit Sendebud ﷺ til at styre med alt det, Han åbenbarede til ham, og Allahs ﷻ ordre til ham ﷺ blev leveret på en utvetydig måde. Allah ﷻ sagde til Profeten ﷺ:

﴿فَاَحْكُم بَيْنَهُم بِمَا أَنْزَلَ اللَّهُ وَلَا تَتَّبِعْ أَهْوَاءَهُمْ عَمَّا جَاءَكَ مِنَ الْحَقِّ﴾

”Så styr iblandt dem med alt hvad Allah har åbenbaret til dig, og følg ikke deres lyster væk fra Sandheden som kom til dig.” [MOQ al-Maidah 5:48]

Og Han ﷻ sagde:

﴿وَأَنْ أَحْكُم بَيْنَهُمْ بِمَا أَنْزَلَ اللَّهُ وَلَا تَتَّبِعْ أَهْوَاءَهُمْ وَاحْذَرْهُمْ أَنْ يَفْتِنُوكَ عَنْ بَعْضِ مَا أَنْزَلَ اللَّهُ إِلَيْكَ﴾

”Og styr iblandt dem med alt hvad Allah åbenbarede til, dig og følg ikke deres lyster; og pas på de ikke får dig til at afvige fra bare en del af det, Allah åbenbarede til dig.” [MOQ al-Maidah 5:49]

Allahs ﷻ tale til Profeten ﷺ, er en tale til hans ﷻ Ummah, medmindre der er et bevis som begrænser talen til ham ﷺ specifikt. I dette tilfælde er der ikke noget bevis så de førnævnte Ayaat beordrer alle muslimerne til at oprette styret. Udpegelsen af en Khalifah er ensbetydende med at etablere styret og autoriteten. På den anden side, så gjorde Allah ﷻ det forpligtende for muslimerne at adlyde dem med autoriteten, dvs. regenten, hvilket også indikerer, at regentens tilstedeværelse er obligatorisk for muslimerne. Han ﷻ siger:

﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا أَطِيعُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا الرَّسُولَ وَأَطِيعُوا أُولِي الْأَمْرِ مِنْكُمْ﴾

”Åh I Troende! Adlyd Allah, adlyd Sendebudet, og dem, som har autoriteten iblandt jer.” [MOQ al-Nisa 4:59]

Allah ﷻ beordrer ikke lydighed til dem, som ikke eksisterer. Så dette indikerer, at regentens eksistens er obligatorisk. Når Allah ﷻ beordrer lydighed til dem med autoritet, så er det (ensbetydende med) en ordre om at udpege dem. Implementeringen af Shari'ah afhænger af regentens eksistens; derfor bliver regentens udpegelse obligatorisk idet hans manglende tilstedeværelse vil resultere i en syndig forsømmelse af Shari'ah.

Således bliver det klart ud fra disse beviser, at oprettelsen af styret og autoriteten blandt muslimerne, er Fard (obligatorisk), og det er også klart, at udpegelsen af en Khalifah, som tager hånd om styret og autoriteten, er obligatorisk over muslimerne, således at han kan implementere de shariamæssige love; og ikke kun for styret og autoritetens skyld alene. Overvej hvad Profeten ﷺ sagde:

((خَيْرُ أُمَّتِكُمُ الَّذِينَ تُحِبُّونَهُمْ وَ يُحِبُّونَكُمْ وَ يَصْلُونَ عَلَيْكُمْ وَ تَصْلُونَ عَلَيْهِمْ وَ شِرَارُ أُمَّتِكُمُ الَّذِينَ تُبْغِضُونَهُمْ وَ يُبْغِضُونَكُمْ وَ تَلْعَنُونَهُمْ وَ يَلْعَنُونَكُمْ قِيلَ يَا رَسُولَ اللَّهِ أَفَلَا تُنَادِيهِمْ بِالسَّيْفِ فَقَالَ لِمَا أَقَامُوا فِيكُمْ الصَّلَاةَ))

”De bedste af jeres Imamer (ledere) er dem, som I elsker, og de elsker jer; som beder for jer, og I beder for dem; og de værste af jeres Imamer er dem, som I hader, og de hader jer; og I forbander dem, og de forbander jer.” Så blev Allahs Sendebud ﷺ spurgt: **”Skal vi ikke erklære dem krig (løfte sværdet imod dem)?”** Han ﷻ svarede: **”Ikke så længe, de opretholder Salah (dvs. Islam) iblandt jer.”** [Sahih Muslim, i Kitab al-Imarah]

Denne Hadith er klar, når den informerer om de gode og elendige ledere, og tydelig i sit forbud om, ikke at udfordre deres autoritet, så længe de opretholder Bønnen, som i denne kontekst indikerer opretholdelsen af Islam, og etableringen af dens styre.

Så forpligtelsen over muslimerne om at udpege en Khalifah, der etablerer Islams love og bærer dens kald, er noget, som ikke har nogen tvivl med hensyn til sin absolutthed i de autentiske shariamæssige tekster. Det er

også en forpligtelse på grund af det faktum, at Allah ﷺ gjorde det Fard over muslimerne at etablere Islams autoritet, og beskyttede muslimeres ære. Forpligtelsen er dog kollektiv; altså hvis en del af Ummah opnåede den, så opfyldes denne Fard, og ansvaret falder fra resten af Ummahs børn. Og hvis en del af Ummah ikke var i stand til at opnå denne Fard, skønt de udførte de handlinger, som skal etablere den, forbliver ansvaret over alle muslimer, og denne Fard forbliver over enhver muslim, så længe muslimer er uden en Khalifah.

At afholde sig fra at etablere en Khalifah for muslimerne, er en mægtig synd, fordi det indebærer, at afholde sig fra at udføre en vigtig Fard i Islam, som implementeringen af de islamiske love afhænger af, og Islams tilstedeværelse på livets kampbane ligeledes afhænger af. Så muslimer i helhed begår en mægtig synd, ved at afholde sig fra at etablere en Khalifah for alle muslimer. Og hvis de enedes om at forblive uden en Khalifah, ville synden ramme alle muslimerne i hele verden. Hvis nogle af muslimerne gik i gang med at arbejde for at etablere en Khalifah og de andre ikke gjorde, vil synden falde fra dem der begyndte at arbejde for at etablere en Khalifah, og denne Fard forbliver over dem, indtil Khalifaen er udpeget. Fordi involvering i etableringen af denne Fard fjerner synden for dens forsinkede udførelse i sin rette tid, og dens manglende opfyldelse trods engagementet i arbejdet for at etablere den, og trods hadet til det, som forhindrer ham i at opfylde den.

Hvad angår dem, som ikke var engageret i arbejdet for at etablere denne Fard, vil synden forblive over dem, så snart perioden på tre dage er gået, fra Khalifaens afgang, indtil udpegelsen af en ny Khalifah, idet Allah ﷺ har betroet dem med en Fard, som de hverken udførte eller engagerede sig i arbejdet for, som er påkrævet for dens opfyldelse. Altså er muslimerne syndige, og fortjener straf og ydmygelse fra Allah ﷺ, i dette liv og i det Hinsides. De er syndige på grund af deres afholdelse fra at etablere en Khalifah, eller fra de handlinger, som (ifølge Shari'ah) etablerer Khalifaen. Det er klart og tydeligt at muslimerne fortjener straf fra Allah ﷺ, når han ignorerer en af de pligter han er pålagt, især den pligt hvormed andre pligter implementeres, og Shari'ah lovene etableres, og Islams sag bringes højt, og Allahs ﷻ Ord ophøjes i den muslimske, og resten af verden.

Angående nogle Ahadith, som omhandler isolation fra folket, og at begrænse sig til at overholde anliggender indenfor individuel tilbedelse alene, så tjener disse Ahadith ikke som bevis for at tillade, at man afholder sig fra at etablere en Khalifah, og det fjerner heller ikke synden for denne afholdelse. Så når man studerer disse Ahadith grundigt vil man opdage, de er relateret til overholdelse af Islams Deen fremfor at være en tilladelse til at forlade etableringen af en Khalifah for muslimerne.

For eksempel berettede Imam Al-Bukhari, fra Bisr bin 'Ubaydullah Al-Hadhrami, at han hørte Abu Idrees Al-Khulani sige, at han hørte Hudhayfah bin Al-Yaman sige:

((كَانَ النَّاسُ يُسْأَلُونَ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ عَنِ الْخَيْرِ وَكُنْتُ أَسْأَلُهُ عَنِ الشَّرِّ مَخَافَةَ أَنْ يُدْرِكَنِي فَقُلْتُ يَا رَسُولَ اللَّهِ إِنَّا كُنَّا فِي جَاهِلِيَّةٍ وَشَرٌّ فَجَاءَنَا اللَّهُ بِهَذَا الْخَيْرِ فَهَلْ بَعْدَ هَذَا الْخَيْرِ مِنْ شَرٍّ قَالَ نَعَمْ قُلْتُ وَهَلْ بَعْدَ ذَلِكَ الشَّرِّ مِنْ خَيْرٍ قَالَ نَعَمْ وَفِيهِ دَخَنٌ قُلْتُ وَمَا دَخْنُهُ قَالَ قَوْمٌ يَهْدُونَ بِغَيْرِ هُدًى تَعْرِفُ مِنْهُمْ وَتُنْكِرُ قُلْتُ فَهَلْ بَعْدَ ذَلِكَ الْخَيْرِ مِنْ شَرٍّ قَالَ نَعَمْ دُعَاءٌ عَلَى أَبْوَابِ جَهَنَّمَ مَنْ أَجَابَهُمْ إِلَيْهَا قَذَفُوهُ فِيهَا قُلْتُ يَا رَسُولَ اللَّهِ صِفْهُمْ لَنَا قَالَ هُمْ مِنْ جَلْدَتِنَا وَيَتَكَلَّمُونَ بِأَلْسِنَتِنَا قُلْتُ فَمَا تَأْمُرُنِي إِنْ أَدْرَكَنِي ذَلِكَ قَالَ تَلَزِمُ جَمَاعَةَ الْمُسْلِمِينَ وَإِمَامَهُمْ قُلْتُ فَإِنْ لَمْ يَكُنْ لَهُمْ جَمَاعَةٌ وَلَا إِمَامٌ قَالَ فَاعْتَزِلْ تِلْكَ الْفِرْقَ كُلَّهَا وَلَوْ أَنْ تَعْصَّ بِأَصْلِ شَجَرَةٍ حَتَّى يُدْرِكَكَ الْمَوْتُ وَأَنْتَ عَلَى ذَلِكَ))

”Folk plejede at spørge Allahs Sendebud ﷺ om det gode men jeg plejede at spørge ham om det slette, af frygt for, den måske ramte mig. Så jeg sagde: ’Åh Allahs Profet! Vi var i uvidenhed og elendighed da Allah ﷺ bragte os denne godhed så vil der være elendighed efter denne godhed?’ Han ﷺ sagde: **’Ja’**. Jeg sagde: ’Vil der være godhed efter denne elendighed?’ Han ﷺ sagde: **’Ja, og den har røg’**. Jeg sagde: ’Hvad er dens røg?’ Han ﷺ sagde: **’Folk som vejleder med andet end min vejledning, du anerkender en del (fra dem), og afviser en del’**. Jeg sagde: ’Vil der være elendighed efter den godhed?’ Han ﷺ sagde: **’Ja, folk, som kalder ved Helvedes porte. Dem der accepterede deres kald, vil blive kastet i den (Helvedet)’**. Jeg sagde: ’Åh Allahs Profet, beskriv dem for os.’ Han ﷺ sagde: **’De har vores hud (farve), og taler vores sprog’**. Jeg sagde: ’Hvad beordrer du mig til at gøre, hvis dette ramte mig?’ Han ﷺ sagde: **’Hold dig til muslimernes fællesskab, og deres Imam’**. Jeg sagde: ’Hvad hvis muslimerne ikke har noget

fællesskab, og heller ikke har nogen Imam?’ Han ﷺ sagde: **’Så forlader du alle disse grupper, selv hvis du var nød til at bide fast i en træstub, indtil døden rammer dig, mens du er i den tilstand’.** [Sahih Al-Bukhari, i Kitab al-Fitan]

Denne Hadith er klar og tydelig når den giver udtryk for, at Profeten ﷺ beordrer muslimerne til at holde fast i muslimernes Jama’ah og deres Imam, og forlade dem som inviterer folket til helvedes porte. Når spørgeren spurgte ham ﷺ, i tilfælde af muslimerne ikke har nogen Imam eller Jama’ah, hvilket standpunkt han skulle tage overfor dem, som kalder ved Helvedes porte, så beordrer profeten ﷺ ham til at forlade disse grupper, ikke at isolere sig fra muslimer, og heller ikke at afholde sig fra at etablere en Imam. Så hans ﷺ ordre er klar, adskil dig fra alle disse grupper, og han ﷺ fremhævede omfanget, hvormed han skulle adskille sig fra disse grupper, endda til den grad, at hans adskillelse fra dem ville få ham til at gribe fast i en træstub indtil døden rammer ham. Det betyder, hold fast i din Deen, ved at holde dig væk fra de vildledende kaldere, som er ved Helvedes porte. I denne Hadith er der ingen undtagelse eller tilladelse (til nogen som helst), med hensyn til at forlade arbejdet for at etablere en Khalifah, den er derimod begrænset til ordren om at holde fast i denne Deen, og forlade kalderne ved Helvedes porte, og synden vil forblive over ham, hvis han ikke arbejder for at etablere en Khalifah. Så han er beordret til at forlade de vildledende grupper, for at redde hans Deen fra vildledningens kaldere, selv hvis han måtte gribe fast i en træstub, men ikke distancere sig fra det muslimske fællesskab, eller forlade arbejdet for at etablere denne Deens love, og etablere en Imam for muslimerne.

Et andet eksempel er det, som Imam al-Bukhari berettede fra Abu Sa’id Al-Khudri ؓ, som sagde: ”Allahs Sendebud ﷺ sagde:

((قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يُوشِكُ أَنْ يَكُونَ خَيْرَ مَالِ الْمُسْلِمِ غَنَمٌ يَتَّبِعُ بِهَا شَعَفَ الْجِبَالِ وَمَوَاقِعَ الْقَطْرِ
يَفْرُ بَدِينِهِ مِنَ الْفِتَنِ))

”Muslimens bedste rigdom er bestemt til at være får, hvormed han følger bjergtoppene, og regnen falder, for at redde sin Deen fra prøvelser.” [Sahih al-Bukhari, i Kitab al-Fitan]

Dette betyder dog ikke, at man skal isolere sig fra det muslimske fællesskab, og forlade praktiseringen af de islamiske love, og etablering af en Khalifah for muslimer, når der ikke er nogen Khalifah på jorden. Denne Hadith forklarer derimod, hvad der er muslimens bedste rigdom, i en tid med fristelser; den opfordrer ikke nogen til at distancere sig fra muslimerne, og isolere sig.

Følgelig har ingen muslim på jordens overflade, en undskyldning for at forlade pligten at etablere den Deen, som Allah ﷻ har befalet, det vil sige, udpegelsen af en Khalifah for muslimer når der ikke er nogen Khalifah på jorden, og ingen til at implementere Allahs ﷻ Hudood (grænser), for at beskytte Allahs ﷻ Helligdomme, ingen til at implementere ideologiens love, og forene den muslimske nation under banneret, **La Ilaha ill Allah - Muhammadun Rasul-Ullah**. Der er ingen tilladelse i Islam, til at forlade arbejdet for denne (Fard) forpligtelse indtil den bliver gennemført. Citat slut:-

Spørgsmål:

For det andet definerer mange grupper og organisationer forskellige perspektiver af en sag, gennem midler som modsiger hinanden. Som et resultat efterlader det Ummah i en tilstand af forvirring. Altså undgår de at associere sig med de politiske eller spirituelle partier. Kan du kort uddybe, hvordan vi muslimer bør agere, for at afgøre hvad der er, og hvad der ikke er, den korrekte måde at tilbede Allah ﷻ på?

Spørger: Sonal Miah

Svar:

Mit syn på Ummah tillader mig ikke at acceptere, at de forbliver i en tilstand af forvirring om løsningen for ændring som Allah ﷻ har lovgivet. Mit råd til enhver som måtte være forvirret om hvilke handlinger de skal

påtage sig, er: Bedøm dem udfra det eneste korrekte kriterium som er, om end de (handlingerne) er funderet i de islamiske beviser.

Vær venlig at læse hvad jeg har inkluderet ovenfor, da det forklarer meget tydeligt udfra de islamiske beviser, hvad muslimerne skal foretage sig på nuværende tidspunkt.

Hvis du ønsker yderligere opklaringer, eller ønsker at tage del i arbejdet, så kontakt mig.

Wa Salam aleikum